

TOPlife

Jiří

Starosta, co zachránil stádo koní

TOP 09

Markéta

Drahé kolegyně a kolegové,

máme za sebou rok, který byl pro mnohé z nás jedním z nejnáročnějších vůbec. Bylo to období boje s neustupující pandemií, boje s ekonomickou, energetickou, ale i ekologickou krizí. Byl to však také rok, který přinesl naději. Díky společnému odhodlání změnit politické poměry v této zemi jsme se na podzim stali součástí vítězné koalice a dovedli naši stranu do nově vznikající vlády. Naše země je v mnoha ohledech vyčerpaná a mnozí občané jsou dnes nikoliv vlastní vinou na pokraji sil. A nyní je právě na nás, abychom nezklamali jejich důvěru, kterou v nás vložili. Politika následujících let nesmí být plná líbivých marketingových frází, ale musíme jí vrátit smysl, slušnost a obnovit vzájemný pocit rovnocenného partnerství mezi občany a státem. Naši stranu budou v následujícím období ve vládě zastupovat Vlas-

timil Válek a Helena Langšádlová, tedy kandidáti s jasnou kompetencí a pevným hodnotovým ukotvením. Oba je však čekají nemalé výzvy. Zdravotnictví je dnes pravděpodobně nejkoušenějším ministerstvem a na jeho bedrech leží klíčová zodpovědnost nejenom ve vztahu k probíhající pandemii. Věda a výzkum jsou pak důležitým resortem pro to, aby naše země naplno dokázala využít svého potenciálu, a v mnoha oblastech se tak stala evropskou či dokonce světovou špičkou. Není a nikdy by to však nemohlo být pouze o jednotlivcích. Na tom, jakým směrem se bude ubírat česká politika a společnost, můžeme mít velký podíl my všichni. Chceme-li být úspěšnou zemí, musíme i v následujících letech pracovat s pokorou, odhodláním, ale také s dostatečnou odvahou.

Přeji vám všem především krásné Vánoce, klidné svátky a co možná nejlepší vstup do nového roku. Využijme tohoto období k načerpání čerstvých sil, k času strávenému s nejbližšími a možná také zamyšlením nad tím, jaký by měl být rok následující a jak se můžeme poučit z toho letošního. Využijme ho ale i k tomu, abychom se alespoň pár dní v roce nebrali tak vážně a prožili nejkrásnější svátky v roce s úsměvem na rtech. A možná že to je právě něco, čím sami sebe můžeme inspirovat do dalších měsíců a let.

Vaše Markéta

Jiří

STATEK VOJEV
STATEK VOJEV

Jiří Slavík

Starosta, co zachránil stádo koní

Příběhy týrání zvířat se v různých formách stále opakují. Bohužel se většinou táhnou roky a často slyšíme argument, že se nedá nic dělat, protože zvířata jsou v soukromém vlastnictví. To ale není tak docela pravda. Za jedno páteční odpoledne jsme v našem městečku Votice převzali péči o týrané stádo koní. A to za velké nelibosti majitele, jehož dcera rozháněla koně i dobrovolníky autem.

Je to už skoro 5 let, ale pamatuji si to velmi přesně. Byl leden, pátek odpoledne. Ten den jsme vyřizovali jen běžnou agendu a těšili jsme se na víkend.

Když najednou telefonát. Volala Státní veterinární správa, že na základě podnětu od občana byla prověřit případ u

Jankova. V ohradě leží kůň v žalostném stavu, který se může už jen sotva hýbat. Věděli jsme, že když budeme otálet, zvíře pravděpodobně zemře.

Okamžitě jsem začal zjišťovat možnosti. To páteční odpoledne jsem rozhýbal úředníky několika orgánů a vydali jsme rozhodnutí

o předběžné náhradní péči. Počin zcela bezprecedentní a v rekordním čase. Rychle jsme sháněli, kdo by mohl koně odvézt a ustát. Ještě to odpoledne se jelo na místo. Ukázalo se, že celé stádo je obrazem bídy a utrpení. První den jsme odvezli 7 koní a nakonec jsme převzali všech 87.

Právě při odchytu větší části stáda za pomoci dobrovolníků jsme narazili na odpor. Na místě byla tehdy přítomna i televize Prima, která z akce pořizovala reportáž. Po slovní přestřelce nasedla dcera pana majitele do auta a začala

Majitelé byli zároveň držiteli zbraní, docházelo ke slovním výhrůžkám

najíždět do koní i dobrovolníků. Nebyla to příjemná situace. Majitelé byli zároveň držiteli zbraní, docházelo ke slovním výhrůžkám a ochranu jsme na místě neměli žádnou. Přesto se odvoz podařilo zdárně dokončit. Právnik televize Prima poté podle záběrů skutek kvalifikoval jako ublížení na zdraví ve stadiu pokusu.

Příběh, kdy se malé město stane průkopníkem

Tím naše martyrium neskončilo. Koně byli zachráněni, ale mě čekala série soudních jednání a zdoluhavé dohadování se státními orgány včetně Ministerstva zemědělství. Sám jsem přitom čelil žalobě, protože jsem si dovolil rozhodnout o odejmutí soukromého majetku.

Byl jsem nervózní? Určitě. Žádný jiný starosta se přede mnou nepokoušel o podobný kousek. Argument, že starosta má svázané ruce, pokud je týrané zvíře u soukromých vlastníků, jsem si nepřipouštěl. Jako starostové máme konat, samozřejmě v rámci zákona, ne se vymlouvat. Právo má sloužit spravedlnosti, ne naopak.

Příběh měl nakonec šťastný konec. O koně je dobře postaráno a původnímu majiteli se nevrátili. Mě nezavřeli. A vznikl precedens, na základě něhož mohou nyní v podobných případech postupovat i další starostky a starostové.

Michal

Michal Zuna

Slavme svátky ohleduplnosti a bezpečí

Vánoce. Čas, na který se rok těšíme. A letos je znovu v covidovém režimu. Co jsme považovali za sezónní krizi, je tu s námi už skoro dva roky. Aktuálně čelíme nejhorším číslům od začátku pandemie. Je přirozené, že jsme ze života v krizovém módu unaveni. Ostražitost polevuje. Teď nám vir vzal i část oblíbených vánočních tradic. Nikdy nám ale nemůže vzít pravou podstatu vánočních svátků. Je to doba, kdy dáváme najevo svým nejbližším, jak moc pro nás znamenají. Kdy s očekáváním vyhlížíme nový začátek a rekapitulujeme uplynulý rok.

Letošní rok je ve znamení ukrajování našeho komfortu. Právě to je však ten největší dar, který nyní můžeme našim blízkým dát. Ohleduplnost. Bezpečné setkávání. Obezřetnost. Když si pravidelně dezinfikujeme ruce. Když nosíme respirátor i přes nos. Ano, i přes nos. Když trochu omezíme náš společenský život. Když se preventivně testujeme. Neděláme to pro vládu. Děláme to pro ochranu těch, na kterých nám záleží nejvíc. Čeká nás náročná zima. Teď nesmíme rezignovat. Nesmíme si říkat, že to nemá cenu. Nebo být

otrávení, že si na náměstí nedáme svažené víno.

Bohužel nebezpečí často nečíhá jen venku. Někteří z našich sousedů a přátel prožívají největší utrpení za dveřmi svých domovů. V místě, které by mělo být naším bezpečným přístavem. Jako radní Prahy 2 a poslanec dělám "tu ženskou legislativu". Někteří se tomu

Domácí tyranie se v Česku šíří rychlostí viru.

diví. Proč prý nedělám něco víc chlapského, nějaké velké téma. To jen potvrzuje, jak je téma domácího a sexualizovaného násilí zlehčované. Přitom pro mě je jen málo témat drsnějších a rozsáhlejších.

Lhostejnost k druhým a lhostejnost k osudu celku je přesně tím, co otevírá dveře zlu

Domácí tyranie se v Česku šíří rychlostí viru. Oproti loňsku je o 50 % více nahlášených případů. Přispívá tomu samozřejmě covidová doba. Ta zavírá oběti doma s násilníky. K tomu mi vždycky v myslí naskočí i jiná statistika. Statistika potrestaných. Třeba 12 000 nahlášených případů znásilnění a jenom 100 pachatelů za mřížemi. Zbytek podmínky nebo nic.

Že jsem si pro vás nepřipravil úplně vánoční čtení? Záleží na úhlu pohledu. Vánoce jsou krom obdarovávání i časem, který nám umožňuje zvolnit. Zamyslet se. Formovat si předsevzetí i představu, kým chceme příští rok být. Pojdme si říct, že každý svou vlastní odpovědností a ohleduplností přispějeme k ochraně našich blízkých, přátel, kolegů, sousedů i sebe samých. Protože jak říkával Václav Havel: "Lhostejnost k druhým a lhostejnost k osudu celku je přesně tím, co otevírá dveře zlu."

Tomás

Tomáš Třetina

Proč dárek ženě kupuji na poslední chvíli?

Vánoce jsou pro mě především svátky rodinné. Stejně jako když jsem byl malý kluk, i dnes dbám na to, abychom se jako rodina sešli. Nemusí to být ale až o Vánocích, setkáváme se tradičně celý advent.

Mám Vánoce tak rád, že pro mě začínají už na podzim, kdy koupím své ženě první vánoční dárek. Pravda je, že nikdy nevydržím jí ho nedat hned, takže pak těsně před Štědrým dnem, na poslední chvíli ještě narychlo obstarávám dárek náhradní, skutečně vánoční.

U nás v Moravském Krumlově se na Vánoce připravuje celé město. Všechno začíná první adventní sobotou, kdy pořádáme tradiční Pohádkové Vánoce v Krumlově. Vloni a letos nám to tedy zkazil Covid, ale napřesrok zase jistě budou. Jsou to koncerty, dětské dílny, výstavky, ohňostroji, řemeslný jarmark a hlavně – rozsvícení vánočního stromu. Ten pak

zdobí Krumlov až do Tří králů.

Na první adventní neděli se pak setkáváme jako rodina. Máme společný slavnostní oběd a já se vždycky těším, že se zase budu cítit jako král – máme totiž tři dcery. Jsou už dospělé, takže se nescházíme všichni úplně často. Je to krásná rodinná tradice a myslím, že se na ni těšíme všichni.

Vánoce jsou pro mě především svátky rodinné.

Společně pak jdeme na náměstí, kde se slavnostně zapaluje první svíce na adventním věnci. Pro mě, jako starostu je to povinnost velmi milá a radostná.

Neopomenutelný je také příchod svatého Mikuláše. Ten totiž úřaduje u nás na zámku a je to velká slavnost pro stovky dětí z Krumlova. Na zámku je i peklo obydlené čerty a ďábly, kteří

přijíždějí do nádvoří na koních. Děcka pak musí před pekelníky předstoupit se svými hříšky. Lektický lotřík zkrotne, když jde do rudě nasvíceného sklepení. Čerti jsou ale vlastně hodní, tak i toho největšího sígra propustí k andělům, kteří děti doprovázejí k las-kavému svatému Mikuláši. Tady je čeká sladká odměna. Sám se vždycky na mikulášský večer stávám andělem, opravdovým úctyhodným barokním andělem, který nosí velkou voskovici. Neskutečně mě celé to divadlo

baví. Děti to milují a já jsem rád, že náš krásný, dnes už opravený zámek žije. Vytváří se tak skvělá sousedská komunita, která dělá náš Krumlov tak výjimečným. Samotné Vánoce slavíme tradičně, s kaprem, salátem a cukrovím. Ale nejdůležitější je pro mě, když se doma sejdeme všichni. To je čím dál vzácnější, zato nejkrásnější.

Lukáš

Lukáš Řádek

Vánoce bez environmentální kocoviny

Vánoce jsou za dveřmi. Prostá oznamovací věta, která v lidech vyvolává spoustu emocí. Musím přiznat, že ve mně se v kouzelném předvánočním období perou hlavně dva pocity – radost malého dítěte a obavy ekologa. Celý advent je totiž také velkou zátěží pro planetu. Závod s časem, plýtvání jídlem, velká spotřeba energie a hory odpadu jsou bohužel jeho průvodními jevy.

Naše rodina k této výzvě už řadu let přistupuje takovým způsobem, abychom nemuseli trpět výčitkami vzhledem k naší environmentální odpovědnosti a zároveň abychom pomohli potřebným.

Pojem předvánoční úklid jsme pojali zešíroka. Třídíme oblečení, které může udělat dobrou službu a radost někomu jinému, a vše odvážíme na charitu. Člověk by nevěřil, kolik je toho čtyřčlenná rodina během jednoho roku schopná vygenerovat.

Další příležitostí je také ignorování spotřebitelských akcí typu

„black friday“. Naopak je našim zvykem poohlédnout se po místních obchodech s originální nabídkou. Nejen že tím podporujeme malé české značky a výrobce, ale zároveň naše peníze zůstávají v místní ekonomice.

Až budou děti větší, přejdeme na stromek v květináči. Ten má jednu jedinou nevýhodu – při pokojové teplotě přežije pouze pár dní a náš zvyk mít stromek doma

Opravdu zase přišla veškerá naše snaha o udržitelnost vniveč?

alespoň 14 dní jsme zatím nedokázali opustit. Tento nedostatek kompenzujeme ozdobením venkovního stromu pro ptáčky. Na naší chalupě kromě plnění krmítek zdobíme strom buráky, lojem a semínky pro brhlíky, sýkorky, zvonky, čížky a další hladové zobáky. Nejmladší dcera má svůj zápisník a všechny druhy každý rok společně zapisujeme.

Advent je pro nás obdobím střídmosti.

V duchu tradice je pro nás advent také obdobím střídmosti. Abych byl upřímný, je spíše obdobím pokusu o zklidnění, zamyšlení a trávení času s rodinou, která se celé čtyři týdny těší na Štědrý den. Vše je připraveno, rybí polévka probublává v hrnci, kapr je naporcován a obalen, bramborový salát odpočívá v lednici. Všichni jsme spokojeni, jak jsme to letos zase pěkně zvládli a pak to přijde. Dárky a následná obalová apokalypsa. Brodíme se hromadami potrhaného balicího papíru a obaly, které často a nepochopitelně

kombinují plast i papír, a mě přepadají pocity úzkosti a marnosti. Opravdu zase přišla veškerá naše snaha o udržitelnost vniveč?

Možná ne, co třeba realizovat jednoduchý nápad na recyklovatelnější obaly – aby zbytečně nekombinovaly více materiálů, aby papírové krabice byly přelepěny papírovými, nikoli plastovými páskami. Přeji vám šťastné Vánoce bez environmentální kocoviny!

Václav

Václav Švenda

Kančí se šípkovou nebo se zelím

Kersko mám rád. Lesní město s krásnou přírodou, Postřižinským pivem, alejemi po vzoru New Yorku. A na Čtyřladvacáté aleji bíle omítnutá dvoupatrová chata s plechovou střechou v zelené barvě. Chata, kde žil a tvořil Bohumil Hrabal. Nyní jako středočeský radní pro kulturu zprostředkovávám její odkup do vlastnictví kraje.

Zhruba v polovině letošního července se na Srealitách objevil nevídaný inzerát. Zdánlivě obyčejná chatka s neobyčejnou cenou 11,9 milionu korun. Skutečnost, že jde o bývalé útočiště

Bohumila Hrabala v inzerátu uvedeno nebylo. Pouze poznámka, že jde o vynikající investiční příležitost. Prodej nicméně neunikl pozornosti Hrabalových fanoušků. Mě pak na inzerát upozornil kolega radní Martin Kupka.

Začal jsem prověřovat různé možnosti. V té době už informace projela médií, byli jsme pod celkem slušným tlakem veřejnosti. Zároveň jsme věděli, že obec Hradištko odkup nezvažuje. Cena představovala jejich celoroční rozpočet. Rodila se myšlenka, že bychom chatu mohli koupit jako kraj.

Museli jsem jednat rychle. I přes vysokou cenu měla nabídka své zájemce. Podle územního plánu se totiž na parcele dá postavit i rodinný dům nemalých rozměrů. Nový vlastník by tak mohl chatu zděmolovat. Sousedé z Kerska upozorňovali, že v oblasti již pozemky skupují zahraniční investoři, zčásti z Ruska.

S pověřením od krajské rady jsem majitele kontaktoval. Byl to syn blízkého přítele Bohumila Hrabala,

Chata, kde žil a tvořil Bohumil Hrabal.

jemuž spisovatel svou chatu odkázal jako odměnu za pomoc a péči v nemoci. Vnímám jsem z jeho strany dobrou vůli. Inzerát byl stažen a vstoupili jsme do seriózních jednání. Pro kraj to nebyla malá částka. Někteří zastupitelé by investici viděli radši v opravě našich katastrofálních silnic a byl to naprosto pochopitelný názor.

Z Hrabalovy chaty do Hrabalovy doby

Majitel nám vyšel vstříc, nakonec jsme se dohodli na 9,9 milionu ko-

run. V listopadu mi návrh zastupitelstvo schválilo a teď se můžeme přesunout k tomu příjemnějšímu. A to je budoucí využití chaty.

Bohumil Hrabal by si určitě nepřál, aby z jeho svatyně bylo další prázdné muzeum s pár zaprášenými exponáty. S tím se naprosto ztotožňuji. Od počátku svého nástupu do funkce radního hledáme s mým týmem cesty, jak kultuře vdechnout život. Přilákat mladé. Vymanit se z prokletí prosklených vitrín s cedulkami. Kultura se má dotknout nejenom rozumem, ale hlavně srdcem. Konkrétně v Hrabalově chatě tak plánujeme zapojit virtuální realitu, která návštěvníka přenesou do Hrabalovy doby.

Pohráváme si také s nápadem vytvořit zde útočiště pro současné spisovatele, kteří by sem mohli přijet nasát inspiraci a tvořit. Tvůrčí duch by se tak z místa nevytratil. A to by se Hrabalovi jistě líbilo.

A než to všechno připravíme a otevřeme? Zvu vás do kerské hájenky na vynikající kančí se šípkovou!

Lukács

Lukáš Otys

Něco o Císařských Vánocích

Víte, jaké cukroví si oblíbil císař František Josef?

Císař František Josef spolu se svou císařovnou Sissi rádi navštěvovali rakouské lázeňské letovisko Bad Ischl, kde kromě vyhlášených lázní obdivovali práci místních mistrů cukrářů. Právě v tomto malém městečku v Horních Rakousech objevili Išlské dortíčky, které je tak nadchly, že si je nechali poslat pro celý císařský dvůr ve Vídni. Išlské dortíčky, kolečka nebo sušenky jsou i díky lásce k sladkému císařskému páru dodnes součástí vánoční tabule v českých zemích.

Již od malička byla právě Išlská kolečka spolu s vosími hnízdy mým nejoblíbenějším cukrovím. Dokonce i přes to, nebo možná proto, že mne maminka nechala pomáhat s jejich přípravou a já si tak nějak připadal, že jsem si je víc zasloužil. Toto doslova císařské cukroví se logicky stalo i pravidelnou součástí naší vánoční nabídky v cukrárně Saint Tropez a je velmi oblíbené mezi našimi zákazníky.

Co jsou Išlské dortíčky?

Původně 6-7 cm velká kolečka z dvou sušenek splených rybízovou marmeládou nebo čokoládovým krémem. Zvrchu polítá hořkou čokoládou a ozdobené mandlí nebo vlašským ořechem. V dnešní době se pečou kolečka menší, aby odpovídala velikosti klasického vánočního cukroví.

Přeji všem, kdo zkusí vlastní výrobu, aby se Išlské dortíčky povedly. Případně rádi ukážeme s našimi cukrářskými mistry, jak na to! Přeji krásné a pohodové Vánoce v kruhu svých nejbližších a v novém roce 2022 pevné zdraví, sílu a stále skvělou náladu.

Na přípravu těsta budeme potřebovat:

Těsto: hladká mouka 150 g, loupané mandle 90 g, máslo 150 g, jemný krupicový cukr 80 g, sůl špetka, skořice špetka

Náplň: hořká čokoláda 70 g, máslo 160 g, moučkový cukr 2 – 3 lžice, třtinový rum 1 lžička

Z těsta vyválíme plát a formičkami vykrajujeme různé tvary, které klademe na vymazaný plech a pečeme v mírně vyhřáté troubě. Polovinu tvarů potřeme ořechovým krémem nebo rybízovou marmeládou. Přikryjeme shodnými tvary pečiva, které jsme předtím polili čokoládovou polevou. Do středu každého dortíčku přitiskneme polovinu mandle nebo vlašského ořechu.

